У пошані до піонерів – лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. ВІВТОРОК, 26-го ТРАВНЯ 1970 Ч. 94. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 26, 1970 No. 94. VOL. LXXVII.

ЙОСИП ЛИСОГІР ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНС. ПРОФ. ІВАН ТЕЛЮК І СЕНАТОР ПАВЛО ЮЗИК ОБРАНІ НА ЗАСТУПНИКІВ ПРЕДСІДНИКА ІЗ ЗСА І КАНАДИ; МАРІЯ ДУШНИК ПЕРЕОБРАНА НА ЗАСТУПНИЦЮ ПРЕДСІДНИКА, ВОЛОДИМИР СОХАН НА ЗАСТУПНИКА ПРЕДСІДНИКА, Д-Р ЯРОСЛАВ ПАДОХ НА СЕКРЕТАРЯ І ДИР. ПЕТРО ПУЦИЛО НА КАСИРА. ОБРАНО НОВУ КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ ТА ГОЛОВНУ РАДУ. 27-МА КОНВЕНЦІЯ УНС ЗАКІНЧИЛАСЯ СХВАЛЕННЯМ РЕЗОЛЮЦІЙ І РЕКОМЕНДАЦІЙ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ДОТАЦІЄЮ $15.325 НА НАРОДНІ ЦІЛІ.

Клівленд. — Минулої суботи, 23-го травня 1970, тут в готелі Статлер Гілтон закінчилася 27-ма Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, вибравши на нову чотирорічну каденцію Головний Уряд, схваливши цілий ряд резолюцій і рекомендацій та виасигнувавши $15,325 на народні цілі. Конвенція тривала повний тиждень, від понеділка 18-го до суботи 19-го травня та включала відкриття пам'ятника основоположникові „Свободи" і УНСоюзу о. Григорієві Грушці в місцевому Культурному Городі та Конвенційний Бенкет у четвер, 21-го травня.

304 КАНДИДАТИ НА ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

На 27-ій, як і на попередніх Конвенціях до найважливіших справ належав вибір нового Головного Уряду на чергову чотирорічну каденцію. Виборами проводила обрана Конвенцією Виборча Комісія з о. Богданом Смиком на чолі. Повний склад цієї та інших конвенційних Комісій був поданий в „Свободі" з четверга, 21-го травня. Правибори, себто вибір кандидатів на членів Головного Уряду, почалися вже в середу, 20-го травня, а їх вислід був проголошений наступного дня. Із звіту Виборчої Комісії виходило, що на кандидатів на членів Головного Уряду було зголошених усіх 304 делегати, з того 181 одержали тільки по одному голосові. Проголосивши імена всіх кандидатів, Виборча Комісія запитувала кожного, чи приймає кандидатуру. На головного предсідника прийняв кандидатуру Йосип Лисогір, який одержав 330 голосів, та Іван Кравчишин, що мав 8 голосів. На заступника предсідника із ЗСА прийняв кандидатуру проф. Іван Телюк, який одержав у правиборах 186 голосів, та інж. Степан Куропась, що мав 78 голосів. На заступницю головного предсідника прийняли кандидатуру Олена Олек, яка одержала 156 голосів та Марія Душник, яка одержала 123 голоси. На касира прийняв кандидатуру дир. Петро Пуцило, який одержав у правиборах 176 голосів, та інж. Іван Ващук, який мав 156 голосів. На інші пости в Головному Екзекутивному Комітеті, після зречень, залишилося тільки по одному кандидатові і вони були обрані одноголосно вже після проголошення правиборів. Ними були: заступник головного предсідника з Канади сенатор Павло Юзик, заступник головного предсідника і керівник рекордового департаменту Володимир Сохан та головний секретар д-р Ярослав Падох. Із багатьох кандидатів на 5 членів Головної Контрольної Комісії та 14 членів Головної Ради, після зречень, залишено по трьох кандидатів на кожний із цих постів. Із дотеперішніх головних контролерів відмовився від кандидатури д-р Володимир Галан, який одержав у правиборах 171 голос і був на третьому місці між усіми кандидатами, мотивуючи своє зречення перевантаженням іншими громадськими і професійними обов'язками. Із дотеперішніх головних радних відмовилася від кандидатури пані Марія Демидчук. Обидвоє вони, разом із іншими дотеперішніми і давнішими головними урядовцями були опісля найменовані почесними членами Головного Уряду.

Самі вибори Головного Уряду відбулися в п'ятницю, 22-го травня, а їх кінцевий вислід був проголошений Виборчою Комісією на початку нарад в суботу, 23-го травня. У виборах на головного предсідника Йосип Лисогір одержав 326 голосів, заступник головного предсідника проф. Іван Телюк 259 голосів, заступниця головного предсідника Марія Душник 274 голоси і головний касир Петро Пуцило 261 голос. Повний склад новообраного Головного Уряду поданий на іншому місці в цьому числі. Після проголошення висліду виборів, новообраний Головний Уряд заприсяжено. Присягу перевели два почесні члени Головного Уряду, Роман Слободян і д-р Володимир Галан.

ЗМІНИ СТАТУТУ

Як уже інформовано раніше, 27-ма Конвенція, вислухавши пропозицій Статутової Комісії на зміни статуту, відмовилася дебатувати над цими пропозиціями, як цілістю, мотивуючи це тим, що до таких дебат Конвенція належно не підготована, бо не одержала на час усіх потрібних інформацій. Рівночасно рішено, щоб ця Комісія розглянула і запропонувала окремо поодинокі зміни, необхідні для добра організації, що Комісія, яка працювала під проводом проф. Івана Телюка, як голови та д-ром Богданом Футеєм, адв. Романом Максимовим, Володимиром Борискевичем і Миколою Олеком у своєму складі, пропонувала одну зміну за другою і їх Конвенція приймала або відкидала. Прийнято зміну емблеми УНС, додавши до дотеперішніх американського і українського ще канадійський прапор, відкинено пропозицію на статутове оформлення Округжних Комітетів УНСоюзу, прийнято пропозицію, щоб разом з іншими Комісіями Конвенція вибирала ще Фінансову Комісію, прийнято зміну на чергування заступників головного предсідника з тим,

(Закінчення на стор. 3-ій)

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС

27-ма Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, що відбулася в Клівленді, Огайо, в тижні від 18-го до 23-го травня 1970-го року вибрала на найближчі чотири роки новий Головний Уряд в такому складі:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ЙОСИП ЛИСОГІР — головний предсідник
Проф. ІВАН ТЕЛЮК — заступник гол. предсідника з ЗСА
Сенатор проф. д-р ПАВЛО ЮЗИК — заступник гол. предсідника з Канади
МАРІЯ ДУШНИК — заступниця гол. предсідника
ВОЛОДИМИР СОХАН — заступник гол. предсідника і керівник рекордового відділу
Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ — головний секретар і керівник організаційного відділу
ПЕТРО ПУЦИЛО — головний касир

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

Мгр ІВАН ГЕВРИК
Мгр ІВАН ВИННИК
Проф. д-р БОГДАН ГНАТЮК
Д-р ІВАН СКАЛЬЧУК
Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ВАСИЛЬ ДІДЮК
СТЕПАН ГАВРИШ
Мгр ТАРАС ШМАГАЛА
Д-р БОГДАН ФУТЕЙ
Інж. АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
АННА ГАРАС
ДМИТРО ПОПАДИНЕЦЬ
ТАРАС ШПІКУЛА
Д-р АННА ЧОПИК
ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК
Мгр МИРОН КУРОПАСЬ
Мгр МИРОСЛАВ КАЛЬБА
ЄВГЕН РЕПЕТА
АНДРІЙ ДЖУЛА

Після вибору нового Головного Уряду, Конвенція найменувала ще таких дотеперішніх і попередніх головних урядовців на почесних членів Головного Уряду: ВОЛОДИМИРА ГІРНЯКА, Д-ра ВОЛОДИМИРА ГАЛАНА, МИКОЛУ ДАВИСКИБУ, ВОЛОДИМИРА ДІДИКА, МАРІЮ ДЕМИДЧУК, ІВАНА ІВАНЧУКА, інж. СТЕПАНА КУРОПАСЯ і ДМИТРА ШМАГАЛУ. Попередня Конвенція найменувала почесним членом довголітнього касира РОМАНА СЛОБОДЯНА.

(Членів Головної Контрольної Комісії і Головної Ради подано в порядку кількости одержаних ними голосів).

ЙОСИП ЛИСОГІР — ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК

ПРОФ. ІВАН ТЕЛЮК
заступник гол. предсідника з ЗСА

СЕНАТОР ПАВЛО ЮЗИК
заступник гол. предсідника з Канади

МАРІЯ ДУШНИК
заступниця гол. предсідника

ВОЛОДИМИР СОХАН
заступник гол. предсідника

Д-Р ЯРОСЛАВ ПАДОХ
головний секретар

ДИР. ПЕТРО ПУЦИЛО
головний касир

ПРИВІТАННЯ І ПОСТАНОВИ

ЗАПРОПОНОВАНІ ГОЛОВНИМ ЕКЗЕКУТИВНИМ КОМІТЕТОМ І ОДНОГОЛОСНО СХВАЛЕНІ 27-ою КОНВЕНЦІЄЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Ми, повноправні делегатки і делегати 90.000 членів Українського Народного Союзу, найстаршої і найбільшої української братерсько-запомогової і суспільно-громадської установи у Новому Світі, зібрані на своїй 27-ій конвенції в місті Клівленді, стейту Огайо, схвалюємо такі привітання і постанови:

ПРИВІТАННЯ

1. Шлемо наше палке привітання і салют великому українському народові на рідній землі, нашим кість від кости і кров від крови братам і сестрам, які, не зважаючи на жорстокі утиски і переслідування з боку окупаційної комуно-московської влади, високо держать прапор національної гідности та всіми доступними їм засобами продовжують героїчний змаг за свою волю і незалежність. Глибоко переживаючи та поділяючи з ними їхні смутки і радощі, ми запевняємо і приріжаємо всю можливу тільки нашу допомогу в їхніх змаганнях.

2. Таке ж палке привітання і салют шлемо всім українцям в діяспорі, закликаючи їх, щоб разом з нами докладали ще більше сил і зусиль для розбудови наших надбань в країнах нашого поселення та для допомоги рідному українському народові в його змаганнях.

3. Вітаємо наші центральні репрезентативні установи: Світовий Конгрес Вільних Українців, Український Конгресовий Комітет Америки та Комітет Українців Канади, схвалюємо основні напрямні їхньої діяльности та приріжаємо їм нашу повну і всебічну підтримку. Вітаємо нашу харитативну централю Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет.

4. Вітаємо Ієрархії наших Помісної Української Католицької і Української Православної Церков та Проводи наших Євангельсько-Баптистських Церков і церковних згромаджень та закликаємо наше членство щиро і

(Закінчення на стор. 3-ій)

ВІДБУЛАСЬ ПРЕМ'ЄРА НОВОГО БАЛЕТУ „КВІТ ПАПОРОТІ"

Ню Йорк. — Після однорічної підготови заходами й силами Балетної Школи Роми Прийми-Богачевської, у великій залі Бруклинської Музичної Академії відбулась у неділю 24 травня 1970 р. світова прем'єра найновішого українського балету-казки в двох діях „Квіт Папороті", авторства Роми Прийми-Богачевської, відомої балерини та автора балетних вистав і окремих оригінальних танків. Вистава балету відбулася в супроводі фортепіяну: молодий піяніст Олег Левицький виконував уривки з відповідно підібраних творів композиторів Данкевича та Кирейка і таким

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПРЕЗИДІЯ І ДЕЛЕГАТИ 27-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ПІД ЧАС НАРАД

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 — Jersey City, N.J. 07303

Ворожа пропаганда

Московський кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Бернард Гверцмен стверджує, що Москва своєю послідовною політикою намагається ізолювати Америку в міжнародному політичному світі. Московська „Правда" не приховувала своєї радости, стверджуючи, що „інвазія ЗСА в Камбоджі ще більше ізолює З'єднані Стейти у світовому обширі". Совєтська пропаганда безупинно представляє Америку як аґресора у Південному В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі і як протектора Ізраїлю, що виступає як аґресор на Близькому Сході. Представляючи себе чемпіоном „визвольних рухів" Москва водночас чіпляє З'єднаним Стейтам наличку „імперіяліста". Совєтський Союз, висилаючи зброю, амуніцію і всякі припаси Північному В'єтнамові, допомагає — твердить московська пропаґанда — тільки жертві американської аґресії, — те саме стосується совєтської допомоги Єгиптові й Сирії. Відомо, що інвазію СССР в Чехо-Словаччині також виправдувано арґументом, що це було рятування „соціялістичних здобутків" проти загрози знищення їх імперіялістами...

Може хтось потішати себе, що такій цинічній пропаґанді ніхто не вірить і що всі здають собі справу з того, хто насправді імперіяліст та аґресор, а хто стоїть на сторожі свободи у себе вдома і в широкому світі. Керівні державні кола Західньої Европи і країн азійського Півдня та Далекого Сходу безумовно знають правду. Але в широких масах різних народів совєтська пропаґанда має успіхи. Вказує на це ширення лівих настроїв у країнах Західньої Европи, в Німеччині, Британії, Скандинавії. Заперечуючи, що в СССР у партійних та урядових колах існує антисемітизм і закидаючи „аґресивний націоналізм і імперіялізм" сіонізмові, утотожнюваному з Ізраїлем, большевики йдуть по лінії настроїв, що панують в арабському і взагалі мохаммеданському світі. Водночас совєтська пропаґанда раз-у-раз покликається на „миролюбні американські народні маси", які ніби таврують „імперіялістичні керівні кола" Вашинґтону. Інформаційний апарат Уряду ЗСА дуже обмежений, бо в Америці немає державної пресової аґенції, і радіовисильня „Голос Америки" та закордонні центри Інформаційної Аґенції не можуть і не вміють зрівноважити ворожої комуністичної пропаґанди. Найбільше лихо в тому, що американські ліберальні приватні аґенції та приватна преса постачають щоденно багатий матеріял ворожій совєтській пропаґанді. Провідники делеґацій Північного В'єтнаму й В'єтконґу у Парижі обмежувалися вже, бувало, відчитуванням з американських часописів різних заяв не тільки речників лівих студентів і гіппісів, але й різних сенаторів, професорів та синдикованих ліберальних коментаторів. Коли президент Єйльського університету Кінґмен Брюстер заявив, що найкраще було б його університетові „відірватися" від решти ЗСА з уваги на розбіжності щодо карного закону і закордонної політики, то коментатор Джан П. Ровч іронічно порадив Брюстерові, щоб Єйльський університет випустив власні гроші й поштові марки. Для комуністів ця заява президента одного з найвидатніших університетів світу була не притокою до глуму, а чудовим дарунком, подібно, як заява посадника Ню Йорку Джана Ліндзі, що він подивляє „геройство" юнаків, які, знаючи, що їм загрожує, відмовляються йти на „брудну й нелеґальну" В'єтнамську війну...

Незрівнянною є американська свобода слова. Але аж надто відомий вислів, що конституційна свобода слова не дає права „задля жарту" кричати у затемненій залі театру під час вистави „горить!" Промови й заяви різних американських сенаторів, професорів, політиків і журналістів, які чи то зі щирого переконання, чи з партійницької нетерпимости, чи з персональних причин дають в руки ворогам Америки пропаґандивну зброю — це неґативне явище американської демократії. В масових демонстраціях, петиціях, листах до Конґресу, в цілосторінкових оголошеннях у передових газетах критикується власний Уряд і закликається його до миру, начебто він не хоче миру! Начебто не було Москви, Пейпінґу та Ганою і ніхто інший ніколи не порушував миру, як тільки Америка. Нема сумніву, що колись історики ствердять, що до захитання громадської моралі в ЗСА у значній мірі причинилися ті, які повинні стояти на її сторожі.

Мих. Килимний

„ОПЕРАЦІЯ ДВІНА"

Куритиба. — Вже відгриміли канонади, розвіявся дим від вибухів, очистилося повітря від спаленої бензини і... прибрано пляшки з-під випитої горілки, але сама „Операція Двіна" втиснулась у пам'ять багатьох людей і там розвивається у різних напрямках, під всілякими, часто взаємосуперечними оглядами. Наприклад, зовсім інакше вона закарбувалася в мозку Брежнєва, інакше в мозку академіка Сахарова. Однак, про це згодом...

Військова тільки символіка

В останніх за чергою маневрах совєтських військ у Білорусі взяло участь далеко більше солдатів та офіцерів, ніж їх свого часу кинуто на окупацію Чехо-Словаччини. На цих же маневрах, що дістали назву „Операція Двіна", показано куди більше нової зброї (включно з атомовою „обмеженої дії"), ніж її мало совєтське військо, коли марширувало на Прагу. Нарешті, як під час справжньої війни, мобілізувалось та використовувалось у Білорусі для потреб маневрів людей, живий і моторовий транспорт, харчові запаси, приводилося в „бойову готовість" колгоспи, промислові підприємства, навіть численні приміщення взято під „шпиталі" та під штаби. Маневрами керував міністер оборони СССР маршал Андрій Гречко. Щодо політичного нагляду над маневрами, то умовно „спочивав" він у руках генерала - комісара Івана Єпішева, а фактично в руках генерального секретаря ЦК КПСС Леоніда Брежнєва, якому допомагав перший секретар ЦК компартії Білоруси Машеров.

„Операція Двіна" мала не оборонний, а наступальний характер, і тому постає питання: проти кого готується наступ? Білорусь — не Середземномор'я з його жидами й арабами, не Одер і Нісса з потенціяльно загрозливими німцями, не Південний В'єтнам і Камбоджа. На захід від Білоруси комуністичні Польща та Румунія, збоку — підсовєтська Україна, за спиною цитаделя комунізму, Росія.

Не з'ясувала цього питання і хвалькувата промова маршала Гречка, виголошена під час військової паради в Мінську, після закінчення маневрів. Гречко тоді назвав трьох ворогів - „аґресорів: ЗСА, Західню Німеччину та Ізраїль. Брежнєв, що стояв поруч Гречка, уважно його слухав і промови його не доповнив. Звичайно, не внесли ясности і бенкети, влаштовані в Мінську „вдячними білорусами" для керівників „Операції Двіна".

На наш погляд, ці маневри мали тільки певну військову символіку. Перше, що впадало в очі в „Операції Двіна", це те, що вона охопила терени, прилеглі до Західньої і Північної Двіни, тобто якраз ті простори, на яких 1941 року німці розгромили армії маршала Тимошенка. При повороті большевиків, а відступі німців у 1944 році Москві не повелося так само блискавично пройти цей відтинок шляху. Тож, коли реваншу совєтській армії не вдалося взяти під час минулої війни, совєтський генеральний штаб вирішив взяти його тепер... у мирних обставинах. На це вказує аґресивний напрям маневрів, а також і те, що наступальні дії проводилися з викиданням на далекі відстані численних парашутистів, з посиленим рухом автоколон, клинопобідними „проривами".

Поза всяким сумнівом, ці маневри мали також „справити відповідне враження": налякати сателітні країни, мовляв, дивіться, те, що ми вчинили з Чехо - Словаччиною, то вже „стара історія", тепер можемо з кожним із вас вчинити куди краще та ефективніше. Недарма після „Операції Двіна" Ґомулка з Польщі, Кадар з Мадярщини, Гусак з Чехо - Словаччини, Ульбрихт зі Східньої Німеччини поспішили скласти вірнопідданчі заяви, „цілком погодившись" з московською шовіністичною „доктриною Брежнєва".

„Московський самодержець"

Від грудня минулого року датується початок виповзання Леоніда Брежнєва у „всеросійські самодержці", тобто його намагання зосередити в своїх руках всю повноту влади: генерального секретаря партії і голови Ради Міністрів. Так колись зробив Сталін, відібравши від Молотова головство в уряді, так після нього зробив і Хрущов, позбавивши Булганіна прем'єрства, бо в СССР не може бути колеґіяльного керівництва, а обов'язково на чолі всього мусить стояти диктатор.

В грудні минулого року відбувся пленум ЦК КПСС, на якому доповідь виголосив Брежнєв. Ту доповідь тепер розіслано всім партійним організаціям СССР „для вивчення та керівництва". У своїй доповіді Брежнєв конкретними цифрами та фактами продемонстрував занепад економіки Совєтського Союзу, а деяких її галузей завмирання. Це стосується, зокрема, прибутків, видайности праці, асортименту виробів, якости продукції. Генеральний секретар ЦК КПСС зробив наголос на тому, що совєтська економіка особливо підупала в роках 1965-1970, тобто за урядування „колективного керівництва". Таку доповідь, згідно з розподілом обов'язків серед правлячої в СССР „тройки", мав би виголосити голова Ради Міністрів Олексій Косиґін, а не керівник партії.

Після пленуму, як подає західня преса, Брежнєв одержав від трьох членів Політбюра ЦК КПСС, Суслова, Шелепіна і Мазурова, листа з критикою діяльности партійних та державних органів і з вимогою провести реформи політично - державного та економічного характеру. Цей лист посередньо вдаряв уже й по самому

(Закінчення на стор. 4-ій)

Олександер Татомир

АВАНҐАРД БОЙКІВЩИНИ

Еміґраційна Бойківщина пробудилася і скорим кроком наздоганяє своїх карпатських друзів, що вже раніше стали відомі українському громадянству, як ось гуцули і значно пізніше лемки.

Реґіональний рух буйно розцвів на заході Европи і знаходить велике зрозуміння та підтримку всього громадянства і державних чинників.

Знаємо про один із найстаріших, могутній реґіональний рух у християнській, зокрема католицькій Церкві, що проявляє себе в чудових обрядах, які сплітаються в барвну мизайку, в соборну цілість цієї самої віри.

Хто не чув про реґіональний рух австрійських тирольців, німецьких баварців, польських ґуралів, що своїми квітистими строями, артистичними виробами, своїми звичаями прославили не тільки свої райони, але і свої народи.

Чи чужинці не цікавилися більше реґіональним рухом наших гуцулів, як ми самі?! Чи про Турчанщину не написав великої книги поляк Пульнарович, про Старосамбірщину, п о л ька Сьжетельська та про Самбірщину поляк Кучера. А ми мовчали.

Чи направду тільки чужинці мають велике реґіональне багатство, а бойки, лемки та інші українські племена не можуть похвалитися жадною місцевою культурною спадщиною?! Ні! Увесь український нарід на всій своїй території протягом віків блистів багатством культурних здобутків, часом безприкладної вартости, тож і Бойківщина має свої великі скарби, що їх треба видобути на денне світло і збагатити ними національну культуру.

Тільки поверхове дослідження Бойківщини виявило скільки дороцінних скарбів розсипано по наших горах. Поглянути хоч би на ті чудові мистецькі дерев'яні церкви, що з віків збереглися по наших бойківських селах. Вони своїм стилем найстарші в Карпатах і багаті під оглядом мистецьких форм від гуцульських церков.

Перші етнографічні досліди Бойківщини почав наш славний поет Іван Франко. До зацікавлення нашою верховиною багато причинились Музей та „Літопис Бойківщини" в Самборі між першою і другою світовими війнами. Численні експонати призбирали славні монастирі в Лаврові, Гошеві, Мукачеві та інші менші обителі.

Свідомий р е ґ іональний рух Бойківщини, із своїм першим піонером проф. Олександром Бережницьким, почався щойно два роки тому на еміґрації і остаточно з а в е ршився об'єднанням кількох районових комітетів в Центральний Комітет Бойківщини. Цей Комітет тепер репрезентує цілу нашу зелену Верховину. Члени Комітету — це загартовані українські соборники, що, сповнені любов'ю до України, свого народу й своєї Бойківщини, не лякалися праці, тюрем і переслідувань.

Коли тут, далеко на чужині, ми думаємо про нашу Україну, тоді дзюрчать нам гірські потічки, шумлять соєни, майоріють карпатські верхи... Наш шлях іде через Бойківщину до Києва.

Родина не стоїть на перешкоді нації — це її основна клітина. Тільки здорові, об'єктивні, об'єднані родини творять здорову та міцну націю.

Бойки від зарання нашої історії були вірні українській нації. З князем Олегом ішли на Царгород бойківські полки й причинилися до славної перемоги над греками. Бойки гідно вив'язувалися із свого завдання як сторожі південно - західньої границі України, а зокрема Руського Шляху, що проходив Карпатами біля гори Галич. І тепер реґіональний рух Бойківщини має одним із своїх головних завдань — кріпко об'єднати розсіяння по всьому світі вихідців із зеленої Верховини та організовано включити їх у важку боротьбу української нації за свою самостійність. Його завданням є теж піднести почуття гордости бойків, як найстаршого та найбільшого племени в Карпатах, дослідити його славне минуле й відкрити його багаті культурні скарби.

І ось уже почалися поважні досліди минулого Бойківщини. Наші науковці збирають матеріяли про Бойківщину, користають з численних бібліотек, з дотеперішніх дослідів, заглядають в літературні твори мешканців Карпат, в родинні архіви, спомини, збирають і досліджують пам'ятки, спроваджують матеріяли з України про найновіші досліди Бойківщини.

За розмірно короткий час призбирано вже багато цінного матеріялу, який вказує на велике значення Бойківщини в релігійній, політичній, національно - культурній та економічній системі древньої України.

Досі видано 4 Бюлетені, 4 числа „Літопису Бойківщини", велику книгу „Літературна Бойківщина", а в українській пресі поміщено десятки статтей на різні важливі теми. Приготовляються до друку великі збірники: історичний та географічний. Засновано музей, що призбирав уже багато пам'яток. Деякі із них мають вийняткову вартість. Важливіші із пам'яток це: ікони, світлини церков, сіл та побуту верховинців, строї, вишивки, писанки, кераміка, твори письменників та життєписи визначних синів і дочок Бойківщини. Щораз більше людей допомагають Комітетові в його праці.

Тільки спільним зусиллям колишніх мешканців Бойківщини зможемо ми надробити втрачений час і на відповідній висоті поставити реґіональний рух Бойківщини.

Комітет має вже коло 800 членів, 27 мужів довір'я і зорганізував 7 осередків.

Кульмінаційною точкою першої організаційної стадії буде Великий З'їзд Бойківщини в днях 26 і 27 вересня на „Союзівці". В тій цілі створено Комітет З'їзду, до якого ввійшли: о. С. Дашо — почесний голова, проф. Ол. Татомир — діючий голова, д-р П. Федорів — заступник, мґр М. Утриско — секретар, п. І. Петик і п. Ганас допоміжні секретарки та референти: організацій-

(Закінчення на стор. 4-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНІ РОЗЛАДИ

„Казав мені лікар, що мої болі голови — на нервовій базі" або — „в мого чоловіка нервовий шлунок", у когось іншого — „нервові болі в спині", „нервові шкірні висипки", „високий тиск крови внаслідок нервового напруження" і т. д. Таке дуже часто можна почути в приватних розмовах. Чи мають вони з медичного боку виправдання? Чи справді фізичні симптоми в різних частинах людського тіла можуть виявлятись на „нервовій базі"? Безперечно, що так.

У медичному світі фізичні симптоми, які обумовлюються нервовим напруженням або пригніченням, називають психофізіологічним розладом. Ще недавно ці симптоми називали психосоматичними: англійське — сайкосоматік, що в перекладі означає „п с и хотілесний". Під цим розумілось такі недомагання тіла, які мають безпосереднє пов'язання з психікою.

В сьогоднішніх часах уживають термін психофізіологічний розлад, який, мабуть, є правильнішим, бо він ясніше говорить, що йдеться тут не про органічну недугу, а про розлад фізіологічної функціональности, який постає на базі психічного напруження. Недуг такого характеру дуже багато.

Щоб зрозуміти суть цих розладів, треба відбігти дещо від теми і подати кілька інформацій про нервову систему взагалі.

Як відомо, нервова система людського організму складається з центральної системи, до якої належать головний і спинний мозок, периферійної системи з її 31-ою парою спиннохребтових нервів та численними відгалуженнями, а також із автономної системи, яку також звуть веґетативною. Усі три системи мають між собою тісне пов'язання, хоч кожна з них виконує окремі завдання. Автономна або веґетативна система — це, сказати б, п р и мітивніша форма нервової системи, яка лежить поза свідомою контролею людини, а функції її охоплюють ряд життьових процесів різнородних органів, судин, залоз тощо. Таку систему мають також тварини нижчих категорій.

Веґетативна система реґулює рух кишок і шлунка, дихання, биття серця, потіння, акомодацію очей, працю судин і т. д. Вона складається з двох окремих систем: симпатичної і парасимпатичної. І так, наприклад, коли симпатична система звужує промір судин, то парасимпатична їх розширює, симпатична прискорює биття серця, а парасимпатична сповільнює, одна розширяє зіниці, а друга їх звужує і т. д. Балянс поміж цими двома системами тримає людину при житті і забезпечує нормальні ф і з і о логічні функції. Ось коли балянс між цими двома системами захитується, коли ціла веґетативна система виходить із рівноваги, тоді й проявляються хворобливі симптоми.

Рівновага веґетативної системи може захитатися внаслідок різних причин, але також може це статися під впливом центральної нервової системи. Адже, як ми згадали раніше, всі три нервові системи тісно між собою пов'язані. Центральна ж система — це місце психічних процесів. І коли психічні процеси перебувають у стані напруження чи пригнічення, вони впливають на веґетативну систему. Тоді від цієї останньої, проявляються різні симптоми: болі, корчі, посилення або сповільнення праці якогось органу.

Щоб краще зрозуміти цей феномен, можна навести такий випадок: Людина раптом злякалась пострілу, вибуху бомби чи якогось іншого явища. Тоді в неї шкіра блідне, виступає холодний піт, трусяться руки, поширюються зіниці, іноді навіть виникають шлункові корчі. Вона ніби не хвора, а ось симптоми проявляються. В чім же справа? А пояснюється це тим, що коли людина лякається, в її організмі відбуваються певні психічні процеси, які переносяться на веґетативну систему, що контролює потіння, зіниці, шлунок, серце і т. д. Виведені з нормального стану ці процеси виводять з ладу веґетативну систему. Це і є гострий стан психофізіологічного розладу.

Тепер уявімо собі, що людина довший час перебуває в стані — може здаватись незначного — нервового напруження. Такий стан також може викликати розлад веґетативної системи. Тоді симптоми не проявляються так нагло і гостро, але можуть розвинутись, викликаючи хронічні недомагання.

Якраз внаслідок психічного напруження чи пригнічення і постають недомагання з фізичними симптомами. Їх доволі багато, бо неґативна система контролює в органах нашого тіла різного роду функції. Сюди, наприклад, можуть належати болі в суглобах чи м'язах, висипки чи екземи на шкірі, порушення праці серця й судин, підвищений тиск крови, розлад дихання, виразки шлунка, спричинювані надмірною продукцією шлункових соків, недомагання статевих органів, кишкові розвільнення або затвердіння та інші недомагання. Про ці недомагання часто кажуть, що постали вони „на нервовій базі", бо фактично вони посередньо зв'язані з психічним станом людини.

Докладніше цю тему обговорюється в книзі „Лікарський Довідник", яка незабаром появиться.

Іван Вовчук

ПРО ЛЮДЦІВ СУЄТНИХ І ЗРАДЛИВИХ

(2)

В повісті „Печатка" Б. Антоненко - Давидович подає нам образ людей різних вдач. Дія відбувається на селі за часів Центральної Ради. Сход на волосному подвір'ї. Віз перетворено на трибуну. Навколо неї вирує розгойдана стихія селян і робітників цукроварні. На збори прибули солдат-большевик і робітник цукроварні Осадчий з молодим студентом українцем, який мав би розповісти про національну політику Центральної Ради. Зійшовши на трибуну, студент гарно говорив про шкільництво, просвіту і свободу. Селяни слухали, і з натовпу напівголосно іноді чулось: „Понадягали вишивані сорочки і думають, що не бачимо вовка — паничі приїхали". Промовцеві ляскали, коли він скінчив. Після нього пристрасно говорив солдат з позицій большевицьких. Його уважно слухали. Студент, побачивши успіх солдата, завагався, його охопив страх. І в ту мить згадав чомусь за кавуни, що купив на базарі перед сходом і залишив у сторожевій комірчині. Він сумно подумав, що кавунів тепер йому не їсти. Щоб якось розрадити себе, почав гадати, щоб оце він робив би вдома. Міг би піти до „Просвіти", там би побачив Нюсю, і пішли б з нею за місто — в поле або на соборний цвинтар... І далі думав, як би злізти з воза-трибуни і „мовчки виелизнути". Капітуляція перед битвою — типове для людей малоросійської вдачі.

Інакше поводиться Осадчий. Він вискакує на воза і в розбурхану стихію кидає: „Хто ми такі, я вас питаю?.." Щось надзвичайне дмухнуло з його грудей на дядьків, вони затихли, і тільки постать у вишиваній сорочці під студентською тужуркою муляла їм очі. А Осадчий запалювався. Все нутро його клекотіло. Голос дедалі гучнішав. „Ми — українці! — гордовито відповів він сам собі і переможно подивився навкруги. — А хто такі українці? — я вас питаю! — І знов же сам собі відповів: — Та це ті, що їх гнітили цариця Катерина і цар Петро ще двісті років тому!" — обнизивши голос, Осадчий розповів по-домашньому про діла Катерини, вплутуючи в розповідь любовні пригоди цариці, з вкінці зідхнув і підбив підсумки: „Оці полюбовники Катерини, оці блюдолизи прокляті (дядькам сподобалось слово „блюдолизи") і порозбирали запорізькі землі, а нас, українців, обернули в московську кріпацьку неволю".

Збори одноголосно, з великим піднесенням ухвалили визнати, як свій, уряд Центральної Ради, добровільно обкласти себе податком від десятини в користь урядової скарбниці і вітали всі універсали.

Так показав прикмети малоросійства в політиці письменник, що любить свій народ, вірить у його сили. А з віри і переконання родяться нині оті діла відважних, не вгнутих людей України.

⁂

Урядовою мовою Москва XVII століття окреслювала малоросійство, як „шатость черкаську". Використовуючи її, імперські проводирі плекали „с а м о отвержених малоросів", як називала їх експерт у цих справах цариця Катерина II. Повчаючи своїх намісників на Україні, як виховувати „самоотвержених", вона писала графові Румянцеву: „Велю, щоб ви тамтешніх поодиноких панів намовляли подавати чолобитні, в яких би вони просили про утворення ліпших шкіл для них і семінарій; і коли можна, то й від духовенства та цивільних людей подібні прохання мати, тоді б ми вже знали, як починати". В другому указі вона велить „сіяти незгоду між полковниками і гетьманом", а людей привчати писати доноси, і радить „доносщиків не карати за брехню, бо коли два брехатимуть, а суворости їм не буде вдіяно, то третій з правдою прийде, а гетьман і старшина будуть боятися" (С. М. Соловьев, „История России", Санкт-Петербург, кн. ч. 4).

За подібними інструкціями вироблялось загальноімперський тип росіянина. Проте, машина імперії, хоч як не діяла за більше як два століття такого типу росіянина не витворила, а з'явився національний покруч, духовий каліка — малорос, з логічним степенуванням його „самоотверженности", хитливости і зрадливости.

Большевицький терористичний адміністративно - політичний апарат працює над витворенням „совєтської людини" навколо московського первня. Півстоліття працює, прикрашуючи і вихваляючи колишню імперію з її „перемогами", „возз'єднаннями" і „визволеннями" завойованих націй. Немає історії України, ні Грузії, як і інших окупованих республік, — для всіх є єдина історія СССР, „общей родини" всіх націй, підкорених большевиками. Над утвердженням цієї „общей родини" мають працювати вчені, письменники, історики, вчителі за інструкціями і під наглядом КҐБ. Поборювати націоналізм і насаджувати московський „інтернаціоналізм", відводити людей від „думок про можливість самостійности та про давню свободу підвладних Росії народів", як вказував у своїх інструкціях шеф жандармів миколаївської Росії граф Орлов.

Нинішній московський імперський механізм — це дзвний механізм, усправнений і змодернізований, але діє він згідно з вимогами Орлова, щоб „вихователі і письменники провадили свою діяльність в дусі і згідно з цілями уряду, не даючи переваги любові до рідного краю над любов'ю до батьківщини — імперії, відкидаючи все, що може цій любові пошкодити..., щоб усі висновки вчених і письменників ішли в напрямку піднесення не України, Польщі та інших окремих країн, а російської імперії народів, що її складають". (Тарас Шевченко „Документи і матеріяли", Київ, 1963, ст. 55).

В останні роки большевицькі ідеологи утверджують принципи „п р олетарського інтернаціоналізму" в своїх підопічних країнах Східньої Европи, здушуючи щораз сильніший к о нституційний спротив і боротьбу поневолених націй проти імперського великодержавства. „Є д и носправжньою і ефектовною протиотрутою проти націоналізму є п р о л е т а рський інтернаціоналізм, і лише на підставі його принципів можна розв'язати поволі всі протиріччя", — пише „Правда" з 10. 15. 69 р. І далі згадуючи про „законні національні інтереси", „Правда" пише, що „випробуваною зброєю в боротьбі за їх реалізацію, в боротьбі за єдність" є інтернаціоналізм. Видно, „національні інтереси" дуже дошкуляють „інтернаціональній", чи пак совєтській єдності.

⁂

У грудні минулого року в Москві відбувся об'єднаний пленум Управ Творчих Спілок СССР. Подібні пленуми відбулися і в національних республіках. Завданням їх було „посилити втілення інтернаціональних принципів у творчості літераторів і митців."

(Далі буде)

ПРИВІТАННЯ І ПОСТАНОВИ

(Закінчення зі стор 1-ої)

жертвенно підтримувати ці Церкви, нашу найбільшу не тільки морально-духову, але й національну остою поза межами України. Зокрема вітаємо Голову Помісної Католицької Церкви, довголітнього мученика-ісповідника за Віру і Нарід, Блаженнішого Верховного Архиєпископа і Кардинала Иосифа Сліпого, первоієрарха Української Православної Церкви в ЗСА, Блаженнішого Іоана Теодоровича та Первоієрарха Української--Греко-Православної Церкви в Канаді Блаженнішого Іларіона Огієнка.

5. Вітаємо всі наші братські Союзи та всі наші центральні установи і їх Проводи в ЗСА і Канаді та закликаємо наших членів, які є членами інших установ, до прикладного виконування своїх членських обов'язків.

6. Зокрема вітаємо нашу молодь та її організації та закликаємо всі наші Відділи і наших членів оточувати цю нашу молодь і її організації окремою дбайливою опікою та давати їм усю моральну і матеріяльну допомогу, активно здійснюючи наше ювілейне гасло: „Лицем до молоді"!

ЗАГАЛЬНІ РЕЗОЛЮЦІЇ І ПОСТАНОВИ

У справі Патріярхату УКЦеркви

Тому, що патріярхальне завершення Помісної Української Католицької Церкви є в найкращому інтересі Вселенської Церкви та передбачене Декретом про Східні Церкви Ватиканського Собору Другого, і

Тому, що Помісна Українська Католицька Церква заслужила собі на таке вивищення своїм ісповідництвом та гекатомбами жертв своїх ієрархів, священиків і вірних, і

Тому, що таке патріярхальне завершення структури Помісної УКЦеркви є однодушним прагненням усіх Владик і вірних цієї Церкви і їх церковних і мирянських установ та організацій,

Отже тому ми, 27-ма Конвенція УНСоюзу, однодушно і беззастережно піддержуємо ці прагнення та закликаємо всіх своїх членів католицького віровизнання до активної участи в усіх актах і акціях, спрямованих на досягнення цієї великої мети.

У справі об'єднання Українських Православних Церков

Тому, що вже від багатьох років Українська Православна Церква та її Ієрархи, священики і вірні змагають доорганізаційного завершення цієї Церкви в одній Українській Автокефальній Православній Церкві, і

Тому, що таке завершення є в найкращому інтересі цієї Церкви та українського народу,

Отже тому 27-ма Конвенція УНСоюзу гаряче підтримує ці прагнення і закликає всіх своїх членів православного віровизнання приєднатись до кожної акції своїх Владик у змаганні до досягнення цієї мети.

У справі катедр українських студій

Тому, що українські студії на американських і канадійських університетах мають рішальне значення і вартість для поширення і перемоги української правди, і

Тому, що встановлення першої катедри таких студій в Гарвардському університеті треба вважати історичним досягненням у змаганні за цю правду,

Отже тому 27-ма Конвенція УНСоюзу постановляє і закликає все своє членство всіми своїми силами і засобами піддержати: а) акцію для встановлення ще двох дальших катедр та Інституту цих студій в Гарвардському університеті, і б) кожну акцію на встановлення подібних катедр та інститутів українських студій в інших високих школах Америки і Канади.

У справі Інституту АЕУ

Тому, що виданий старанням і коштом УНСоюзу перший том Англомовної Енциклопедії Ураїнознавства загально-признано як найбільше видавничо-культурне досягнення українців в англомовному світі, і

Тому, що саме завершується друк другого тому цієї Енциклопедії, і

Тому, що існує велика потреба продовжувати і постійно доповнювати ці видання,

Отже тому 27-ма Конвенція рішає та доручає новообраним керівним органам УНСоюзу встановити і забезпечити необхідними працівниками і засобами Інститут Англомовної Енциклопедії Українознавства, як постійну установу, що організувала б і продовжувала започатковану працю.

У справі Культурної Фундації УНС

Тому, що духово-культурний розвиток належав завжди до головних цілей УНСоюзу, і

Тому, що такий розвиток має тепер збільшену увагу урядів і народів Америки і Канади, як і

Тому, що розвиток української культури є в найкращому інтересі наших членів та нашої громади,

Отже тому 27-ма Конвенція УНСоюзу доручає та уповноважує новообраний Головний Уряд розглянути можливості та, якщо такі можливості будуть, створити Культурну Фундацію УНС, з якої були б призначувані щорічні нагороди за найкращі досягнення в поодиноких ділянках української культурної творчости.

У справі поборювання наркоманії

Тому, що наркоманія і зловживання ліками загрозливо поширюються в ЗСА і Канаді, і

Тому, що жертвою цієї пошести падають також українські юнаки і юначки,

Отже тому 27-ма Конвенція з признанням відмічує започатковане вже УНСоюзом публікацією брошури д-ра Михайла Данилюка поборювання цієї загрози, та доручає своїм новообраним керівним органам це поборювання продовжувати і розгортати.

ЙОСИП ЛИСОГІР ПЕРЕОБРАНИЙ...

(Закінчення зі стор 1-ої)

що має бути заступник із ЗСА, заступник з Канади та заступниця і заступник, як керівник рекордового відділу та ряд інших змін, що будуть спрецизовані в конвенційному протоколі, який буде надрукований в „Свободі" та окремою книжкою.

РЕЗОЛЮЦІЇ
І РЕКОМЕНДАЦІЇ

Сесії двох останніх днів нарад 27-ої Конвенції, в п'ятницю і суботу, крім виборів та звітування поодиноких Комісій, включно з пресовою, за яку звітували її голова ред. Петро Рогатинський та секретар інж. Роман Куропась, були в більшості виповнені пропозиціями резолюцій і рекомендацій для добра організації та дебатами над ними. Було понад 60 делегатів, які зголосили такі резолюції і рекомендації, деякі по кілька. Велика більшість з них була прийнята, як рекомендації для новообраних керівних органів. Крім того прийнято одноголосно прочитані ред. А. Драганом привітання і резолюції, що їх запропонував Головний Екзекутивний Комітет. Повний текст тих привітань і резолюцій, включно з рекомендацією створити Інститут Англомовної Енциклопедії Українознавства та Культурну Фундацію УНС, подано на іншому місці в цьому числі.

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА
УКРАЇНА . . .

Після вичерпання нарад, кінцеве слово виголосив переобраний головний предсідник УНС Йосип Лисогір, дякуючи всім за співпрацю, гратулюючи Конвенції за високий рівень нарад, дякуючи Президії за вміле переведення Конвенції та закликаючи всіх до дальшої праці і співпраці для добра УНС та українського народу. Кінцеву молитву провів о. Богдан Смик і 27-му Звичайну Конвенцію УНС закінчено в полудневих годинах в суботу, 23-го травня, співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна".

ПРЕМ'ЄРА „КВІТ ПАПОРОТІ"

(Закінчення зі стор 1-ої)

шляхом неначе б мав власний фортеп'яновий речиталь. Казкові декорації — побережжя над річкою в першій дії та ліс із надзвичайної краси квітом папороті, як теж проєкти різноманітних фантастичних костюмів виконав молодий мистець Володимир Бачинський; за великий реквіз до цього балету відповідала мисткиня Оленка Богачевська; постановка і хореографія — Роми Прийми Богачевської. Постановниці в реалізації вистави допомагав Імпрезовий Комітет у складі 13 відомих громадян і громадянок, а чистий прибуток з вистави, яку дивились кругло тисяча осіб старших і молоді, передано ЗУАДКомітетові на допомогу українцям у Югославії, потерпілим від землетрусу. Щоб зменшити дуже великі видатки, матері-батьки понад 100 виконавців „Квіту Папороті" самі уфондували й виконали українські строї для дівчат різного віку та дуже багато казкових строїв для дітей, від 6-7-літніх аж до молоді включно. Коли зважити, що учні Балетної Школи живуть не тільки в Ню Йорку, а і в Нюарку та в Йонкерсі, і тому не могло бути багато спільних проб, то вистава „Квіту Папороті" пройшла як добре опрацьована сценічно й ритмічно цілість, а сам балет є без сумніву вкладом в не надто багате українське національне балетне мистецтво. Не було впродовж обох дій виступу юнаків-солістів і солісток чи бодай однієї групової сцени, щоб у залі не лунали оплески вдячних і зворушених глядачів.

У головних ролях виступала обдарована молодь: Роман Строцький, Славко Білий, Левко Строцький, — усі учні хореографа О. Гензи, Таня Зозуля, Роксоляна Вабюк, Марта Зелик, Христя Роговська, Христя Сосенко, Славко Білий, Ліля Теодор, Ніна Бабяк та Оля Піскор, Ізя Павлюк, яка виконувала блискуче ролю Квіту Папороті. Крім того, в окремих сценах брали участь діти різного віку й дівчата: в сцені на леваді в ніч під Івана Купала були відтворені українські старовинні повір'я й традиції, як ігри при вогнищі, дівочий танок, ворожіння з вінками, хоровід,танок парубків, кидання вінків на воду, „Купало" та ін.

У другій дії, що проходила в прегарному лісовому царстві, крім головних виконавців, брали участь у казкових костюмах, розмальованих світляними фарбами: Святоіванські Мушки, Лісовий Цар, Демон, Відьми, Змиючки, Блудні Вогники, маленькі Пільні Коники із скрипочками, Повій, Нектари, Іскри, Незабудьки, Листочки Папороті й Мавки, в кінці — увесь Ансамбль у фіналі та в епілозі — під довго не змовкаючі оплески знову з'явилися на першому пляні парубок Степан і його дівчина Оксана, котра й одержала з його рук вимріяний квіт папороті — символ щастя. Вистава балету „Квіт Папороті", що тривала понад дві години, закінчилась викликом авторки і постановниці балерини Роми Прийми-Богачевської, акомпаніятора та всіх інших співпрацівників на сцену, великими кошами і китицями квітів та безкінечними оплесками публіки. Після вистави відбулось прийняття. Дня 7-го червня новий балет-казку „Квіт Папороті" зможуть побачити українці міста Філадельфії. Як глядачі у Бруклинській Музичній Академії, так і глядачі у Філадельфії одержать перед виставою програму українською і англійською мовами, з переліком прізвищ усіх понад 100 виконавців.

ДІТРОЙТСЬКИЙ
„КАЛЕНДАРЕЦЬ ІМПРЕЗ"

Дітройт. — У найновішому числі журналику „Дітройтські Новини", що його видає Культурно-Громадський Клюб, в числі з 27 травня 1970 р., поміщено „Календарець імпрез", що нараховує разом 21 позицію: оголошення про мистецькі виставки, вечори, літературні виступи, концерти, доповіді тощо, що свідчить про впорядкованість і зорганізованість українського культурно-громадського життя. В „Календарці імпрез", між іншим, повідомлено, що 6-го червня 1970 р. в Дітройті буде показано казку „Спляча царівна" у виконанні Балетної студії п-ні Мотрі Макар, 18 червня відбудеться скрипковий концерт Андрія Цапа, 10 жовтня в місті виступить відомий співак Михайло Мінський з Европи, а 24 жовтня йтиме оперета „Наталка Полтавка".

ПРЕДСТАВНИЦТВО ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ в ЗСА
— —
ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ
ПАМ'ЯТИ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в ЗСА
повідомляють Українське Суспільство, що
в неділю, 31-го травня 1970 року
в УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ
ЦЕРКВАХ м. НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦІ
після Служб Божих будуть відслужені
ПАНАХИДИ
ЗА СПОКІЙ ДУШІ
св. п.
СИМОНА ПЕТЛЮРИ
Голови Директорії і Головного Отамана Військ і Фльоти Української Народньої Республіки в 44-ту Річницю Його трагічної смерти.
ПРЕДСТАВНИЦТВО ВО і
ПРЕЗИДІЯ КОМІТЕТУ

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ
бл. п.
ПЕТРУНЕЛІ МИКИТЮК
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в КАПЛИЦІ СВ. АП. ПЕТРА і ПАВЛА
в ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.
в дні 29-го травня 1970 року
о год. 8:30 рано (п'ятниця)
Прошу Приятелів та Знайомих згадати в своїх молитвах Покійну.
Муж — ІВАН

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВІДЗНАЧИЛИ РОКОВИНИ
Т. ЧУПРИНКИ
В САСКАТУНІ

Саскатун, Канада. — В авдиторії Осередку Молоді відбулась масова академія на вшанування сл. п. Головного Командира УПА ген.-хор. Тараса Чупринки, в 20-ту річницю смерти героя новочасної визвольної боротьби. Доповідав Вол. Саґаш із Риджайни, базуючись на вислові Масарика про те, що „кожна нація буде мати стільки волі, скільки собі вибоpe". В мистецькій частині виступав катедральний хор і пластове та сумівське юнацтво.

ТІЛЬКИ 5 500 ДІТЕЙ ТА
МОЛОДІ В ТРЬОХ ПРОВІНЦІЯХ КАНАДИ ВИВЧАЮТЬ УКРАЇНСЬКУ
МОВУ

Торонто. — На понад півмільйонову спільноту українців у Канаді лише трохи більше як 5 500 дітей і молоді вивчають цього року в трьох найбільш українських провінціях українську мову. Про це повідомив шкільний референт Комітету Українців Канади, письменник Іван Баднарчук, який повернувся з двомісячного об'їзду 76 шкіл в Алберті, Саскачевані та в Манітобі. Відвідини як Рідних Шкіл, так і тих державних, у яких українські діти вивчають українську мову, дали для КУК важливі дані, а батькам - матерям нову нагоду для надуми.

„ВАШИНҐТОН ДЕЙЛІ
НЮЗ" НАДРУКУВАВ
УКРАЇНСЬКОГО ЛИСТА

Вашингтон, Д. К. — Щоденник „Вашингтон Дейлі Нюз" у числі з 18 травня опублікував відкритого листа голови Відділу ООЧСУ інж. Вол. Маєвського. Автор схвалює одну з передовиць у тій газеті, в якій було сказано, що „наша національна політика повинна унапрямлюватись виборчими голосами, а не бунтами, насильством і підпалами будинків". Автор прохає редакцію „Вашингтон Дейлі Нюз" друкувати більше таких передовиць і таких думок, стверджуючи, що „кожний має право протестувати, але протестуючі мусять шанувати права інших громадян і не вдаватись до насильств та погроз".

УКРАЇНСЬКИЙ МОНТРЕАЛЬ ДАВ НА „ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА" 36.000 ДОЛЯРІВ

Монтреаль. — Як сказано у бюлетені „Вісті із Сарселю" з квітня 1970 р., українці Монтреалю склали досі вже 36.000 долярів на Фонд української гаслової „Енциклопедії Українознавства" НТШ. Для такої плянової збірки вони створили 40-особову групу організаторів-збірщиків. Разом із задеклярованими сумами цифра пожертв на видання й опрацювання „ЕУ" перейшла вже 48 тис. долярів. Відомості подав Дмитро Попадинець, організаційно-фін. референт зустрічі громадянства з головним редактором „ЕУ" проф. д-ром Володимиром Кубійовичем із Франції.

25-ЛІТТЯ ПУБЛІКУВАННЯ
СТУДЕНТСЬКОГО
ЖУРНАЛУ В БРАЗИЛІЇ

Куритиба. — Орган Василіянських студентів, журнал „Цвіркун", відзначає 25-ліття від часу появи першого числа. У ювілейному числі журналу поміщено статтю „25-літня мандрівка „Цвіркуна", 8 світлин, 10 малюнків, відомості про журнал, який інформує про життя й навчання студентів при школах оо. Чину св. Василія Великого в Бразилії та про життя української громади в тій країні. Найновіше число „Цвіркуна" має 50 стор., його ілюстрували брати Д. Староправо та К. Кравчук.

НА ТЕРЕНІ АНГЛІЇ
Є ЛИШЕ 15 СВЯЩЕНИКІВ
УКЦЕРКВИ

Лондон. — На понад 30 000 українського населення в Англії, велика більшість якого складається з українців католицького віровизнання, є лише 15 священиків УКЦеркви. Церковна Шкільно-Виховна Рада при Апостольському Екзархаті в Лондоні повідомляла на сторінках тижневика „Українська Думка" з 26 березня, що вони „не всі втішаються добрим здоров'ям, є між ними і старші віком. Працюють вони на території від Шотляндії до Корнвалії, на якій є понад 40 наших шкіл і понад 200 учителів". Там же вияснено, що в цьому полягає причина, що не всюди відбуваються українські лекції з релігії: „Кожний наш священик, який має 3-4 суботні школи, буде в одній школі тільки раз у місяць". У статті Церковної Шкільної Ради закликається працівників шкіл на місцях всіляко сприяти праці священиків при школах.

В АМБЕРҐУ ЗГОРІЛА
УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА

Мюнхен. — Половина бараку, в якому містилась українська православна церква в м. Амберґу, з невідомих причин згоріла; друга половина, де приміщується російська православна церква, залишилась майже неушкодженою. Журнал „Рідна Церква", з квітня 1970 р., що його видає УАПЦерква в Західній Німеччині за редакцією о. Теодора Луговенка, повідомив, що втрати в церковному майні становлять кругло 10.000 німецьких марок: згоріли іконостас, запрестольна ікона, престіл, коругви, ікони на стінах. Для невеликої української православної громади в Амберґу сталося велике лихо.

Зустріч Ґрадуантів із громадянством в Ню Йорку

Ню Йорк. — 23-го травня у великій залі Українського Народного Дому в Ню Йорку відбулася зустріч випускників середніх і академічних шкіл із громадянством, яку влаштували Окружна Рада Союзу Українок Америки та Студентська Громада Ню Йорку. Зустріч відкрила голова Окружної Ради СУА пані Іванна Рожанковська, яка вітала студентів та випускників-ґрадуантів, їхніх батьків та гостей, висловивши радість із того, що Українська Громада Ню Йорку й околиці збільшується новими рядами молоді, яка закінчила школи. Отець крилошанин Євген Мацелюх провів молитву та поблагословив Божі дари. Тостмайстер студент Андрій Ренер представив гостей — представників товариств і організацій, а пані Михайлина Баран представила ґрадуантів, яких було 50, з різних шкіл Ню Йорку й околиці, і які рішилися студіювати різні технічні предмети в університетах і коледжах. П. Ігор Раковський виголосив промову від випускників, говорячи про обов'язки студентів в теперішніх важких часах в цій країні та у відношенні до України. Голова Студентської Громади Олег Ільницький вітав нових випускників та закликав їх до рядів організованого студентства. Д-р Мирослав Прокоп промовляв від батьків, закликаючи студентську молодь до того, щоб в часах теперішньої моральної кризи не понизила своїх прапорів і змагала до великого, і щоб в якнайбільшому числі кінчала академічні студії, бо тоді зможе більше зробити і для свого народу. У мистецькій частині панна Ірина Тромса грала на фортепіяні, студенти „весела трійка" (Рак, Рудик, Раковський) співала, студент Рудик деклямував, Євген Котлярчук при акомпаньяменті своєї матері п-і Лідії Котлярчук відспівав кілька пісень, захоплюючи присутніх своїм милим голосом. Всі точки програми присутні щиро оплескували. При кінці мистецької програми всі студенти відспівали студентський гимн „Ґавдеамус ігітур ювенес дум сумус". Після мистецької програми відбулася забава, в якій взяли участь не тільки нові випускники, але і численні студенти.

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Наукова Рада Українського Соціологічного Інституту звертається до українського громадянства з метою виявлення праць та матеріялів з суспільно-економічних ділянок і просить надсилати до Інституту відомості про існуючі матеріяли або праці (готові, чи в процесі опрацювання) з наступних ділянок: соціології, антропології, психології, демографії, політичних наук та економії.

Одним із головних завдань Українського Соціологічного Інституту є стежити за такими працями та уможливлювати видання тих, які мають наукову вартість та надаються до друку.

Всіх зацікавлених та бажаючих допомогти Інститутові в цій важливій справі просимо писати на адресу Інституту: Ukrainian Sociological Institute, 2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021, U.S.A.

За Наукову Раду:
д-р Всеволод Ісаїв
д-р Вол. Нагірний

Ділимося сумною вісткою
з Рідними і Знайомими,
що в п'ятницю, 22-го травня 1970 року
в Йонкерсі, Н. И. упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий
МУЖ і БАТЬКО
бл. п.
МИХАЙЛО СОМКАЙЛО
нар. в Тисьмениці, Зах. Україна
10-го січня 1896 року.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДИ — в суботу, 23 травня і понеділок, 25 травня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. И.

ПОХОРОН у вівторок, 26-го травня 1970 р. о год. 9:15 ранку з названого похоронного заведення до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар St. Charles Cemetery, Farmingdale, L.I.

В глибокому смутку:
дружина — РОЗАЛІЯ
сини: ВІКТОР і МИРОСЛАВ

В невимовному смутку повідомляємо наших Рідних Приятелів і Знайомих, що дня 24-го квітня 1970 року поляг смертю героя у В'єтнамі наш Найдорожчий, Незабутній СИН
бл. п.
Майор МИРОН ДІДУРИК

ПОХОРОН відбувся 4-го травня 1970 р. на Військовій Базі і Військовому Цвинтарі у Fort Benning, Ga.

Покійний осиротив дружину ДЕЛОРЕС, сина КЕПТ-ОЛЕКСАНДРА, дочку КІМБЕРЛІ-АННУ, сестру ЛЮБУ з муж. ЯРОСЛАВОМ РОХМАНОМ і сином ТОМОЮ, брата БОГДАНА з дружиною КАТЕЮ і донечкою ТАМАРОЮ, ближчу і дальшу Родину.

Спи Сину, спи, нехай Американська Земля буде Тобі легкою!

Горем прибиті:
ІЗАБЕЛЯ і АНДРІЙ НЕСВЯЧЕНІ — мама і тато

МАЄМО ШАНУ ПОДАТИ ДО ВІДОМА, ЩО
в неділю, 31-го травня 1970 р. о год. 12:30 по пол.
відбудеться на МОГИЛІ
бл. п. полковника
Володимира Івановича КЕДРОВСЬКОГО
ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на Українському Православному Цвинтарі
в Савт Бавнд Брук, Н. Дж.
Щиро просимо Приятелів і Знайомих взяти участь у Молитвах.
Дружина — КАТЕРИНА і
син — ЮРКО з Родиною

АВАНГАРД БОЙКІВЩИНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ний — інж. Борецький, фінансовий — інж. Ю. Головчак, імпрезовий та виставки експонатів — інж. Ганушевський і п. Климовська. На майстра церемонії запрошено пані О. Грабовенську. Створено також комісії: номінаційну, резолюційну, статутову, імпрезову й пропаґандивну.

Для успішного здійснення програми включається пластунів і сумівців в одностроях.

На З'їзді передбачена дуже цікава програма: Богослужби, виставка, вокальні і музичні виступи ветеранів сцени та наших найменших, наради, вибір нової Управи, бенкет і товариська забава.

Обов'язок кожного колишнього мешканця Бойківщини прибути на цей З'їзд, щоб зустрітися з своїми земляками, зачерпнути нових сил і нової віри в перемогу нашої справи.

Віримо, що сини й дочки Бойківщини в и правдають наші великі надії і масово являться на „Союзівці" на Перший Великий З'їзд, на це велике свято вільної Бойківщини на чужині.

Вістка про цей З'їзд напевно полине в Рідний Край і пошириться з уст до уст карпатськими верхами, додаючи охоти нашим братам і сестрам для дальшої боротьби за своє відвічне право бути господарем на своїй землі!

Сподіваємося, що на З'їзд прибуде також багато приятелів Бойківщини, які скріплять нас духово у нашій твердій постанові організовано стати в обороні рідних Карпат та поневоленої України.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 25 травня 1970

В АМЕРИЦІ

В АТЛАНТІ, В ДЖОРДЖІ, закінчився п'ятиденний похід 10,000 осіб, в більшості негрів, які маршували 110 миль, протестуючи проти „переслідування" чорних в цій країні. Демонстранти йшли від гробу вбитого негритянського провідника проповідника д-ра Мартина Кінґа, попри стейтовий Капітоль на віче під голим небом в Коледжі Моргавз. Промовляли кілька осіб, між ними пастор Ралф Дейвід Еберенті, голова Південно - Християнської Конференції, який зорганізував цей похід. Промовляли ще вдова пані Корретта Кінґ і сенатор демократ із Південної Дакоти Джордж Мек Говерн. Ебернетті обіцяв, що негри тепер голосують проти переслідування, і у відповідному часі голосуватимуть проти расистів в Уряді.

УРЯД НІКСОНА ПРОСИТЬ КОНҐРЕС збільшити висоту федеральної заборгованости на 16 більйонів. Теперішня „темчасова" заборгованість федеральної скарбниці становить 377 більйонів, і важність її кінчається 30-го червня ц. р., бо від тієї дати обов'язував би закон про „тривку" заборгованість у висоті 365 більйонів. Уряд просить Конґрес збільшити „тимчасову" заборгованість на 16 більйонів долярів до 393-ох більйонів. Уряд просить про більше збільшення, бо федеральні бюджети на 1970 і 1971-ий роки мають мати дефіцит.

КРАЙОВА ФЕДЕРАЦІЯ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ жінок старається закінчити так звану, „мовчазну більшість". В червневім числі місячника „Фокус" ця Федерація критикує тих студентів, які протестують проти Уряду президента Ніксона, і після того ставить такі питання своїм читачкам: „Чи ви підтримуєте президента Ніксона? Чи висловлюєте свої думки в обороні Америки? Чи ви дасте знати нашим провідникам, що ви їх підтримуєте? Якщо так, то попрощаймося з мовчазною більшістю, яке не сміє довше мовчати".

В ДРУГІЙ ДЕКАДІ ТРАВНЯ число проданих авт чотирьома найбільшими автомобільними фірмами збільшилося на 9.3 відсотка в порівнянні з тим самим часом минулого року. Фірми Дженерал Моторс, Форд, Крайслер і Амерікен Моторс продали 254,498 авт в декаді від 11-го до 20-го травня. Найбільше авт в цій декаді продала фірма Дженерал Моторс — 138,897, а минулого року в тій самій декаді — 115.323. Також Амерікен Моторс виказує збільшене число проданих авт — 7,652 (6,936). Але Форд і Крайслер не збільшили числа проданих нових авт, тому нема певности, що економіка вже поліпшується.

СЕРЦЕ 35-РІЧНОГО БУДІВЕЛЬНИКА в Сан Франсіско Майкела Френзіса припинило було битися на одну і півгодину, коли ніж злочинця пробився до його серця та відтяв одну частину коронарної артерії. Коли амбулянс привіз Френзіса до шпиталю, він був майже „мертвий", і з нього вийшла майже вся кров. Його кров зібрали в пляшки і дали йому її назад, крім цього дістав він ще коло 20 літрів чужої крови першої ночі його перебування в шпиталі. Шість лікарів і три хірурги почали направляти його рану, коли серце не билося. Пораненого положили в „серцево - легеневу машину", яка тримала його живим впродовж 90-ох мінут.

МІЖ ДЕМОКРАТИЧНИМИ КАНДИДАТАМИ на президента є сенатор зі стейту Мейн Едмунд С. Москі, який в 1968 році кандидував на віце - президента. Аґенція д-ра Ґеллупа перевела опитування і ствердила, що Москі дістав 23 відсотки голосів, сенатор Едвард М. Кеннеді — 17, Гюберт Г. Гомфрі — 16, і на четвертому місці вперше занотовано нюйоркського посадника Джана Ліндзі, який дістав 10 відсотків голосів всіх опитуваних. В січні 1969 року Кеннеді був на першому місці, випереджуючи Москі і Гомфрі. В жовтні мин. року Кеннеді втратив був популярність, а в травні ц. р. він вже знов стоїть на другому місці. Американці забувають трагедію з Мері Копечні.

У СВІТІ

НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ ЗНОВУ ЗАГОСТРИЛАСЬ ситуація внаслідку засідки в мин. п'ятницю арабських партизанських терористів на ізраїльський шкільний автобус, що його обстріляно з придорожніх хащів ракетами й легкими скорострілами. Згинули 12 осіб, в тому числі водій автобусу, троє вчителів і 8-ро дітей. Всі інші були поранені. У відплату ізраїльська артилерія обстріляла прикордонні ливанські села, вбивши 13 цивільних арабів та поранивши 32-ох. Арабський „Народний фронт визволення Палестини" признався до атаки проти ізраїльського автобусу. Кілька членів організації жидівських екстремістів в ЗСА „Жидівська оборонна Ліґа" вдерлися до домівок арабських організацій в Ню Йорку і побили там трьох арабських дипломатів. ЗСА натаврувала терор і відплатні дії на Близькому Сході й перепросили арабські місії за побиття жидами їх дипломатів в Ню Йорку

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУГАРТО ПРИБУДЕ в цьому тижні до Вашинґтону. Він заявив, що буде нараджуватися з президентом Ніксоном про можливості замирення у В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі. В противному випадку Сугарто переконаний, що тамошня війна перетвориться у третю світову війну.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛЛІ БРАНДТ ЗВЕРНУВСЯ з закликом до східньо - німецького прем'єра Віллі Стофа, щоб той „проявив більше доброї волі та менше прив'язував вагу до леґальної формалістики". На останній зустрічі Брандта і Стофа 21 травня в Касселі Стоф знову вимагав, щоб Західня Німеччина визнала у „міжнародно важному акті" суверенність Східньої Німеччини. Попередня зустріч відбулася 19 березня в Ерфурті. Їх третя з черги зустріч відбудеться вірогідно пізньою осінню ц. р.

У ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ВІДБУЛАСЯ в минулу суботу 23 ц. м. військова парада ЗСА, Британії і Франції. Комуністичні студенти з Технічного університету вивісили на будинку червоний прапор і великий портрет Мао Тсе - тунґа. Поліція розпорошила авантурників слізним газом. Було 20 осіб ранених.

МАО ТСЕ-ТУНҐ ПРОГОЛОСИВ заклик перевести „світову революцію проти американських імперіялістів". Водночас він лаявся проти СССР і його теперішніх провадирів. Цей виступ Мао Тсе-тунґа вважають за відповідь на минулотижневу атаку московської „Правди" проти Комуністичного Китаю. Коментатори стверджують зріст впливів Комуністичного Китаю в Півдні Азії завдяки колишньому голові Камбоджі князеві Нородомові Сіянукові, який віддався під протекцію китайських комуністів.

ВІЙСЬКОВІ ФАХІВЦІ НАТО ВВАЖАЮТЬ, що балянс сил на Близькому Сході перехилився в сторону арабів. СССР, мовляв, змагає до закріплення своїх впливів на Близькому Сході почерез арабський світ, надолуживши собі цим втрату впливів у Південній Азії. Західні фахівці переконані, що ізраїльське летунство, яке нараховує 80-100 джетів, само себе винищить в сутичках з арабським летунством: ізраїльці перемагатимуть, але їх сила щораз малітиме.

ПОРТУГАЛІЯ І ЕСПАНІЯ ВІДНОВИЛИ давній так званий Іберійський пакт: союз двох держав на Піренейському півострові. Португалія далі посередничить між Британією і біло - расистською Родезією, але офіційно не визнала суверенности Республіки Родезії.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

ОБМОСКОВЛЕНІ „ЗАПОРОЖЦІ"

Київська газета „Молодь України" з 13 травня, призначена для молодих читачів-комсомольців, на першій сторінці помістила фотознімку з довгої колони автомобілів заводу „Комунар", що виходять під маркою „Запорожець". Хоча назва українська, та на першому авті є такий великий „святковий" напис: „35 автомобилей сверх плана — подарок комсомольцев юбилея Иллича"... „Молодь України" стало виявляє посилене намагання комуністичної партії обмосковлювати українську молодь.

ПОРАДИЛИ СОБІ, ЯК УМІЛИ

Колгосп „Червона зоря" в Кримській області, зобов'язаний здавати „державі" кілька сотень тисяч яєць річно, докупив у сусідньому колгоспі 46.000 яєць по 75 копійок за десяток і продав їх „державі" так, що ще й заробив на тій операції 230 рублів. Але так зв. народні дозорці виявили, що той товар був з другого колгоспу. „Радянська Україна" з 15-го травня писала, що „за цю антидержавну практику голову колгоспу „Червона зоря" притягнуто до партійної відповідальности" й вирахувано з нього „грошове нарахування".

ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНИК ЗЛІКВІДОВАНОМУ ВЛАСОВІ ЧУБАРЮ

У Києві відкрили пам'ятник, роботи Шаповала й Чемсєдінова, большевику Власові Чубарю — погруддя на кам'яному стовпі, на котрому написано: „Чубар Влас Якович, видатний діяч комуністичної партії і совєтської держави. 1891-1939". На відкритті був дехто з уцілілої родини Чубаря, зліквідованого в 1939 році.

Д. ПАВЛИЧКО ЗАХИЩАЄ І. ДРАЧА

Відомі з закордонних мандрівок українські совєтські поети Д. Павличко та І. Драч зустрілись на сторінках київської „Літературної України" з 19 травня. У статті - репліці „Пізнання поета чи критика" Павличко обороняє І. Драча перед закидами, висловленими на сторінках журналу „Вітчизна" критиком О. Никаноровою, що творчість І. Драча — „це той зручний стандарт, неоцінена перевага якого полягає в тому, що він ні в кого не викликає жадних заперечень, а водночас, ні до чого не зобов'язує". Д. Павличко твердить, що „в статті Никанорової відчувається, що силюет особи поета рисовано в задано неґативному дусі".

Економічні дорадники Ніксона не турбуються знижкою акцій на біржі

Вашинґтон. — Представник економічних дорадників президента Ніксона заявив, що вони „нормально" не звертають уваги на це, як стоять акції на біржах, але тепер, коли деколи біржа виявляє такі знижки, які страшать власників акцій, члени Уряду беруть до уваги і те, що діється на біржі, але уважають реакцію біржі як один із десятьох або і більше чинників, що можуть впливати на розвиток економіки. Представники Департаменту Скарбу, Ради Економічних Дорадників і Федеральної Резервової Системи вірять в те, що перебільшуються ті зміни, які нотує біржа, де діють часто різні спекулянти, які штучно спричиняють знижки або звишки на біржі, щоб цим способом збагачуватися. Департамент Скарбу цікавиться тим, як ставиться біржа до федеральних бондів.

ЗСА перестерігають проти загрози збоку совєтської морської фльоти

Рим. — Державний секретар Вілліям Роджерс прибув в минулу неділю до Риму на засідання Ради Атлантійського Союзу (НАТО). У своїй промові до представників преси Роджерс звернув увагу на небезпеку, яка настала внаслідку щораз більшого скріплювання совєтської воєнної фльоти на Середземному морі. Водночас він таврував підписаний недавно в Празі совєтсько - чеський „пакт приязни", який дає „право" Совєтському Союзові встрявати у чесько-словацькі справи впродовж дальших 20 років. Роджерс ствердив, що таким чином совєтська інвазія до Чехо-Словаччини не була тимчасовою, а стала постійною. За пресовими коментарями — Рада НАТО запропонує знову Совєтському Союзові, чи пак формально Варшавському пактові, що охоплює СССР і всіх його сателітів, обопільне відтягнення з Середущої Европи частини своїх збройних сил. Але військові фахівці звертають увагу, що коли СССР відтягнув би частину своїх дивізій тільки на свою европейську територію, то ЗСА мусили б зробити те саме поза Атлантійським океаном.

„ОПЕРАЦІЯ ДВІНА"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Брежнєву. Опозиція в Політбюрі почала вимагати скликання надзвичайного пленуму ЦК КПСС. Західні політичні експерти вважають, що в Політбюрі Брежнєва підтримують лише Полянський та Шелест.

В такій ситуації Брежнєв, очевидно, вирішив шукати підтримки у провідних військових колах. Вже давніше генеральний секретар підпорядковував собі таємну поліцію, усунувши її шефа Семичасного, а призначивши на його місце одного зі своїх помічників Андронова.

„Для „братання" з військовиками, потрібне було якесь гучне, надзвичайне видовище. Ось таким видовищем і стала „Операція Двіна". Присутність на ній генерального секретаря партії, його участь у військовій параді в Мінську поруч маршала Гречка, а далі у бенкетах на честь совєтських військовиків — все це мало означати, що на люди вийшов новий „всеросійський самодержець".

Продовження „Операції Двіна"

Як ми вже сказали, „Операція Двіна" не закінчилась парадою її учасників у Мінську. Вона продовжується в ширенні воєнної психози в СССР, у приспішеній продукції нової нищівної зброї, вона виявилась у висланні до Єгипту радарових устатковань типу „САМ" разом з п'ятьма тисячами обслуги, у висланні туди ж нових бойових літаків разом з пілотами; у полагодженні суперечностей з Кубою наслідком обопільних візит Гречка до Гавани, Равля Кастра до Москви. Проте, спираючись на військовиків, Брежнєв не осягнув повної консолідації довкола себе не тільки в Політбюрі, але й на верхах совєтської інтеліґенції. Маємо на увазі спільний лист до нього визначних науковців на чолі з академіком Сахаровим. Не кажемо вже про дальші вияви невдоволення серед ширших верств населення у зв'язку з привернєнням сталінщини, про зростаючу боротьбу за свої національні права українців, латишів, таджиків...

Зміни у Кремлі вже цілком визріли, але супротивні сторони відтягаються з огляду на відзначення 100-ліття з дня народження Леніна: вони не хочуть зіпсувати цей, так старанно підготовлюваний ювілей. Отож, зміни мають прийти десь у жовтні - листопаді.

P. S.

Зміни в кремлівській верхівці нічого нового і доброго для народів СССР напевно не принесуть, як не принесли їх і зміни попередні. Совєтський режим може тільки хвилево пом'якшати, щоб потім з новою силою загнуздати поневолені народи. 53 роки минає від „жовтневої революції", а робітник в СССР і досі заробляє в шість разів менше від робітника американського, і досі партія сковує думки інтелектуалів, письменників, митців, і досі „безпашпортний" селянин, урізаний навіть у мізерних правах совєтського громадянина, і досі Кремль продовжує згубну політику нових загарбань. З цього приводу сказав Анатоль Кузнєцов: „Соціялізм - комунізм не породжує нове життя, він породжує лише нове пекло".

ТАРЗАН, Ч. 6372. Дунів приспали і вносять до літаків

Насонний порошок доктора Домінї у харчі дунів загнав хворе плем'я в довгий сон.

Вони опиняться в оселі лікуючих мужів раніше, як прочуняють!

Медсестра Наомі залишиться тут з тобою, Тарзане. Ми не можемо забрати всіх дунів — вона знатиме, що діяти, щоб вони мали вигоду.

Всіх їх треба перевезти літаками поки настане ніч, — ти радше спали цю оселю перед останнім від'їздом.